

для університетів» проведене Британською Радою на замовлення МОН і містить рекомендації щодо скорочення осіб в групі максимум до 15)

9. Запровадження до навчальних планів варіативних дисциплін (відповідно до запиту: від Юридичного перекладу до Військового курсу), тренінгів та практикумів іноземною мовою базового модулю з іноземної мови для курсантів з недостатнім рівнем знань.

10. Організація стажування для здобувачів із високим рівнем знань.

Список використаних джерел:

1. Інтернаціоналізація українських університетів у розрізі англійської мови: Проект «Англійська мова для університетів» / Род Болайто та Річард Вест. К.: «Видавництво «Сталь», 2017. 154 с.

2. Концепція розвитку англійської мови в університетах. URL.: on.gov.ua/ua/news/mon-stvorilo-konserciyu-rozvitku-anglijskoyi-v-universitetah-u-dodatku-riven-v1-obovyazkova-umova-vstupu-v2-vipusku-vikladannya-profilnih-disciplin-inozemnoyu-ta-movni-skriningi

3. Про затвердження норм часу для планування і обліку навчальної роботи та переліків основних видів методичної, наукової й організаційної роботи педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів: наказ Міністерства освіти і науки України від 07 серпня 2002 року № 450. URL.: http://osvita.ua/legislation/Vishya_osvita/3053/.

Подлісецька Ольга Олегівна,

доцент кафедри мовної підготовки Одеського державного університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук, доцент

МЕТОДИ ТА ПРИЙОМУ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК У СТУДЕНТІВ

Засобами очного та дистанційного навчання на заняттях з мовної підготовки студентів вищих навчальних закладів МВС викладач досягає розвитку мовленнєвих навичок у здобувачів освіти. Викладач має змогу використовувати різноманітні методи, форми,

засоби. До методів навчання належать такі, як інтерактивні, активні, інноваційні, наочні та практичні.

Інтерактивні та активні, наочні та практичні методи де в чому збігаються, але ми розрізняємо їх у деяких аспектах. Так, інтерактивний метод передбачає спеціальну форму організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну передбачувану мету: створити комфортні умови навчання, за яких кожен студент відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність, набуде якісних знань. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, проведення дебатів, дискусій, спільне вирішення проблеми на основі аналізу відповідної ситуації. Як свідчать дослідження вчених, інтерактивне навчання ефективно сприяє формуванню вмінь, навичок, виробленню гуманістичних установок на моральні цінності, створенню атмосфери співробітництва і сприятливого мікроклімату для розвитку самодостатньої особистості, а педагогу дає змогу стати справжнім лідером студентського колективу [1, с. 123]. Активні методи спрямовані на активність саме студентів під час заняття. Але недоліком активних методів є надмірна активність студентів, яка подекуди заважає сприйняти новий матеріал та пізнавати іншу програмову інформацію.

Проте починати використовувати інтерактивні методи потрібно на етапі закріплення знань, тобто з другого чи третього заняття після початку вивчення теми [2]. Перед цим студенти вже повинні отримати потужну теоретичну базу, відповіді на запитання, які їх цікавлять. Можна виділити три основні етапи навчального процесу протягом семестру. На першому етапі викладач фокусує увагу на всіх студентах та виявляє для себе можливості та здібності кожного з них. На другому етапі учитель і студенти працюють разом, щоб спільно запланувати хід заняття та навчальну діяльність, систему оцінювання та фізичне середовище. Це етап, коли відповідальність підібрати відповідні прийоми, методи та технології, які відповідають особистим здібностям навчатися, поступово переходять від викладача до учня. На третьому етапі викладачі самостійно керують особистим навчальним процесом: складають презентації, пишуть проекти, складають вправи на певні теми, керують групами студентів. Роль викладача полягає в тому, щоб співпрацювати зі студентами і допомагати виконати самостійну домашню роботу [1, с. 57].

Наочні та практичні методи теж мають спільні та відмінні тенденції, уособлюючи форми й засоби, які актуальні і для очного, і для дистанційного навчання. Практичні методи навчання передбачають різні види діяльності викладача й студента, але потребують великої самостійності студентів у навчанні. До них належать вправи, а також практичні, дослідні роботи. Наочні методи навчання особливістю мають використання зображень об'єктів і явищ, конкретних образів, які безпосередньо сприймають студенти. До таких методів належить ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження. Викладач може дати завдання студентам здійснити презентацію на задану тему, дослідження або опитування.

Таким чином, опанувавши та ввівши в щоденний обіг різноманітні методи та прийоми навчання, викладач має змогу розвинути мовленнєві навички у студентів на заняттях з мовної підготовки. Розвиток цих методів потребує, щоб викладач сучасного ВНЗ був творчою особистістю, втілював у собі риси кваліфікованого фахівця і досвідченого педагога, здатного діяти у сучасному інформаційному суспільстві.

Список використаних джерел:

1. Мачинська Н. Стельмах С. Сучасні форми організації навчального процесу у вищій школі: навч.-метод. посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2012. 180 с
2. Наочні, практичні методи навчання. URL.: <https://vseosvita.ua/library/embed/001922-b6bb.docx.html>

Романов Ігор Ігорович,

доцент кафедри правничої лінгвістики
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат педагогічних наук

ЧИННИКИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА РІВЕНЬ ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ ЗДОБУВАЧАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вивчення іноземної мови є складним і комплексним процесом, що передбачає оволодіння усіма аспектами іноземної мови. Вплив різних чинників на процес вивчення має велике значення для досягнення успіху здобувачами вищої освіти у ЗВО, зокрема системи